

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 507

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 15 iunie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
166.		de 20 miliarde lei, semnat la București la 1 septembrie 1993, modificat prin addendumurile semnate la București la 17 ianuarie 2000 și la 24 iulie 2002	3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
	2	Decizia nr. 199 din 14 aprilie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (1) și ale art. 32 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții	3-5
Addendum la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova referitor la împrumutul pe termen lung în valoare de 20 miliarde lei, semnat la București la 1 septembrie 1993, modificat prin addendumurile semnate la București la 17 ianuarie 2000 și la 24 iulie 2002	2	Decizia nr. 208 din 14 aprilie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale.....	6-7
488.		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		509. — Hotărâre privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane.....	8

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru ratificarea Addendumului semnat la București la 25 noiembrie 2004 la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova referitor la împrumutul pe termen lung în valoare de 20 miliarde lei, semnat la București la 1 septembrie 1993, modificat prin addendumurile semnate la București la 17 ianuarie 2000 și la 24 iulie 2002

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Addendumul semnat la București la 25 noiembrie 2004 la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova referitor la împrumutul pe termen lung în valoare de 20 miliarde lei, semnat la București la 1 septembrie 1993, modificat prin addendumurile semnate la București la 17 ianuarie 2000 și la 24 iulie 2002.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 9 iunie 2005.
Nr. 166.

ADDENDUM

la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova referitor la împrumutul pe termen lung în valoare de 20 miliarde lei, semnat la București la 1 septembrie 1993, modificat prin addendumurile semnate la București la 17 ianuarie 2000 și la 24 iulie 2002

— **Articolul 2 al acordului sus-menționat se modifică și va avea următorul cuprins:**

„ARTICOLUL 2

Împrumutul se acordă pe un termen de 25 (douăzecișicinci) de ani, fără dobândă, rambursarea acestuia urmând a fi efectuată potrivit scadențelor menționate la articolul 3.“

— **Articolul 3 al acordului se modifică și se completează astfel:**

„ARTICOLUL 3

Rambursarea împrumutului se va efectua în numerar, conform următorului grafic:

— dolari S.U.A. —

AN	DATA	SUMA	DATA	SUMA
2000	1 mai	1.000.000,00	1 noiembrie	1.000.000,00
2012	1 mai	671.428,57	1 noiembrie	671.428,57
2013	1 mai	671.428,57	1 noiembrie	671.428,57
2014	1 mai	671.428,57	1 noiembrie	671.428,57
2015	1 mai	671.428,57	1 noiembrie	671.428,57
2016	1 mai	671.428,57	1 noiembrie	671.428,57
2017	1 mai	671.428,57	1 noiembrie	671.428,57
2018	1 mai	671.428,57	1 noiembrie	671.428,59

Suma de 3,0 milioane dolari S.U.A. din împrumutul pe termen lung în valoare de 20 miliarde lei (14,4 milioane dolari S.U.A.), acordat de Guvernul României Guvernului Republicii Moldova în anul 1993, aferentă tranșelor de plată cu termenele scadente în 2001—2002, să fie folosită de către Guvernul Republicii Moldova pentru plata retransmisiei Programului I al Societății Române de Televiziune pe teritoriul Republicii Moldova.“

Prezentul addendum va intra în vigoare la data ultimei notificări în scris privind ratificarea lui în conformitate cu legislația internă a fiecărui stat.

Semnat la București, la 25 noiembrie 2004.

Pentru și în numele
Guvernului României,
Mihai Nicolae Tănăsescu

Pentru și în numele
Guvernului Republicii Moldova,
Zenaida Grecianii

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Addendumului
semnat la București la 25 noiembrie 2004 la Acordul
dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova
referitor la împrumutul pe termen lung în valoare
de 20 miliarde lei, semnat la București la 1 septembrie 1993,
modificat prin addendumurile semnate la București
la 17 ianuarie 2000 și la 24 iulie 2002**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Addendumului semnat la București la 25 noiembrie 2004 la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova referitor la împrumutul pe termen lung în valoare de 20 miliarde lei, semnat la București la 1 septembrie 1993, modificat prin addendumurile semnate la București la 17 ianuarie 2000 și la 24 iulie 2002, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 7 iunie 2005.
Nr. 488.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 199 din 14 aprilie 2005

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (1) și ale art. 32 alin. (1)
lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Societatea Comercială „COMCM” — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 2.620/2004 al Judecătoriei Constanța.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât consideră că textele de lege criticate nu contravin prevederilor din Constituție invocate ca fiind încălcate.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 septembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 2.620/2004, **Judecătoria Constanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (1) și ale art. 27 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de

a prevederilor art. 25 alin. (1) și ale art. 27 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „COMCM” — S.A. din Constanța, într-o cauză civilă, având ca obiect obligația de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin art. 44 și 53 din Constituție. Astfel, în legătură cu contrarietatea față de dispozițiile art. 44, se arată că „măsura desființării unei construcții edificate pe un teren aflat în proprietatea privată a unei persoane, chiar în situația în care nu au fost obținute toate avizele și autorizațiile legale”, apare ca „abuzivă, de natură a încălca dreptul constituțional al proprietarului”. Cu referire la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 53 alin. (2), se arată că, în cauză, „există o disproporție vădită între situația de fapt și măsura ce se urmărește a fi aplicată, pe de o parte, iar pe de altă parte este vorba de o aplicare discriminatorie a acestei măsuri, având în vedere faptul că în zona respectivă există și alte construcții care nu au destinația prevăzută în Planul Urbanistic General, care de altfel este un document cu caracter tranzitoriu, nici una din acestea nefiind desființată până în prezent”.

Judecătoria Constanța consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, arată că art. 44 din Constituție consacră garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate, dar exercitarea dreptului trebuie să se facă cu respectarea dispozițiilor legale de toți titularii săi, ceea ce în speță nu s-a realizat. Stabilirea prin certificatul de urbanism și prin autorizația de construcție a necesității îndeplinirii unor condiții nu poate fi apreciată ca fiind discriminatorie sau că ar aduce atingere existenței dreptului.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, se arată că dispozițiile de lege a căror neconstituționalitate se invocă „sunt expresia prevederilor art. 44 alin. (9) din Constituție”, întrucât „dată fiind natura bunului rezultat din săvârșirea unei contravenții — bun imobil —, legiuitorul a dispus desființarea construcțiilor realizate nelegal”. Se apreciază că art. 53 din Constituție invocată, de asemenea, ca fiind încălcat nu este incident în cauză. În sensul celor susținute se menționează jurisprudența constantă a Curții Constituționale, de exemplu Decizia nr. 144/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 11 mai 2004 și Decizia nr. 257/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 463 din 29 iunie 2003.

Avocatul Poporului, precizând că ulterior sesizării Curții Constituționale Legea nr. 50/1991 a fost republicată și textele au căpătat o nouă numerotare, adică art. 25 alin. (1) a devenit art. 28 alin. (1), iar art. 27 alin. (1) lit. b) a devenit art. 32 alin. (1) lit. b), consideră că aceste dispoziții sunt constituționale. În acest sens, se arată că prevederile de lege criticate, care sancționează contravențional executarea de lucrări fără autorizație de

construire, sunt conforme prevederilor art. 44 alin. (1) și (7) din Constituție, referitoare la stabilirea prin lege a conținutului și limitelor dreptului de proprietate, precum și cu privire la obligația proprietarului de a respecta sarcinile privind protecția mediului. De asemenea, se consideră că nu poate fi reținută critica privind încălcarea art. 53 din Constituție, deoarece dispozițiile ce fac obiectul controlului „aduc o limitare a dreptului”, iar nu o restrângere a exercitării acestuia. Se invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, și anume deciziile nr. 144/2004 și nr. 367/2004.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată de autorul acesteia, îl constituie prevederile art. 25 alin. (1) și ale art. 27 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții. Ulterior sesizării Curții Constituționale legea criticată a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, dându-se articolelor o nouă numerotare. Ca urmare, art. 25 alin. (1) a devenit art. 28 alin. (1), iar art. 27 alin. (1) lit. b) a devenit art. 32 alin. (1) lit. b), însă soluția legislativă fiind aceeași, motivele de neconstituționalitate formulate de autorul excepției subzistă, astfel că în prezenta cauză obiectul controlului de constituționalitate îl constituie aceste din urmă dispoziții de lege, al căror cuprins este următorul:

— Art. 28 alin. (1): „*O dată cu aplicarea amenzii pentru contravențiile prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a) și b) se dispune oprirea executării lucrărilor, precum și, după caz, luarea măsurilor de încadrare a acestora în prevederile autorizației sau de desființare a lucrărilor executate fără autorizație ori cu nerespectarea prevederilor acesteia, într-un termen stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției.*”;

— Art. 32 alin. (1) lit. b): „*În cazul în care persoanele sancționate contravențional au oprit executarea lucrărilor, dar nu s-au conformat în termen celor dispuse prin procesul-verbal de constatare a contravenției, potrivit prevederilor art. 28 alin. (1), organul care a aplicat sancțiunea va sesiza instanțele judecătorești pentru a dispune, după caz: [...] b) desființarea construcțiilor realizate nelegal.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale autorul excepției invocă încălcarea următoarelor prevederi constituționale:

— Art. 44: „*(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*”

(2) *Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.*

(3) *Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.*

(4) *Sunt interzise naționalizarea sau orice alte măsuri de trecere silită în proprietate publică a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de altă natură discriminatorie a titularilor.*

(5) *Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.*

(6) *Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (5) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.*

(7) *Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea buneii vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.*

(8) *Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.*

(9) *Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.“;*

— Art. 53: *„(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.“

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele: în esență, în opinia autorului excepției dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile art. 44 și 53 din Constituție prin aceea că „măsura desființării unei construcții edificate pe un teren aflat în proprietatea privată a unei persoane, chiar în situația în care nu au fost obținute toate avizele și autorizațiile legale“, apare ca „abuzivă, de natură a încălca dreptul constituțional al proprietarului“, precum și prin aceea că „există o disproporție vădită între situația de fapt și măsura ce se urmărește a fi aplicată, [...]“.

Analizând aceste susțineri, Curtea Constituțională constată că sub aspectele criticate dispozițiile art. 25 alin. (3) și ale art. 27 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate prin raportare la art. 41 [devenit art. 44] și art. 49 [devenit art. 53] din Constituție. Astfel, prin mai multe decizii, de exemplu prin Decizia nr. 257 din 17 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 463 din 29 iunie 2003, în ceea ce privește încălcarea prevederilor constituționale ale art. 44, s-a statuat că „regimul legal al construcțiilor nu are legătură cu ocrotirea dreptului de proprietate. În măsura în care, însă, dobândirea dreptului de proprietate are loc fără respectarea condițiilor prevăzute de lege, ca și în cazul în care exercitarea dreptului de proprietate se abate de la prevederile legale imperative, titularul dreptului de proprietate va suporta sancțiunile stabilite de lege, fără a se putea apăra invocând principiul constituțional al ocrotirii proprietății“. Prin aceeași decizie, cu privire la invocarea încălcării art. 53 din Constituție, referitor la „*Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*“, Curtea a reținut că prin textele de lege criticate se instituie obligația obținerii autorizației de construcție, al cărei scop este prevenirea consecințelor negative în cazul unor construcții necorespunzătoare, sancțiunea nerespectării acestei obligații — desființarea construcției — nefiind contrară prevederilor constituționale menționate.

Chiar dacă în prezenta cauză excepția de neconstituționalitate privește art. 28 alin. (1) și art. 32 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991, republicată în 2004, cele statuate prin decizia amintită își mențin valabilitatea, întrucât textele de lege sunt criticate sub aceleași aspecte.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a art. 28 alin. (1) și a art. 32 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Societatea Comercială „COMCM“ — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 2.620/2004 al Judecătorei Constanța.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 aprilie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 208
din 14 aprilie 2005referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. 1 lit. a)
din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 lit. a) din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, excepție ridicată de Laurențiu Matei în Dosarul nr. 7.343/2004 al Judecătoriei Giurgiu.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza aflându-se în stare de judecată, Curtea acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta arată că prin Decizia nr. 75 din 8 februarie 2005 Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 11/1991. Apreciază că în cauză nu au intervenit elemente noi, de natură a determina modificarea jurisprudenței Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 noiembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 7.343/2004, **Judecătoria Giurgiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 lit. a) din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, modificată și completată prin Legea nr. 298/2001.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Laurențiu Matei într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea plângerii împotriva procesului-verbal de constatare a unei contravenții, întocmit de agenți constatori din cadrul Ministerului Finanțelor, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București — Biroul Practici Neloiale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 24, care garantează dreptul la apărare, ale art. 51, referitoare la dreptul la petiționare, ale art. 52, care reglementează dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică de a obține recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei, precum și ale art. 135 alin. (2) lit. a) teza întâi, conform căreia statul trebuie să asigure libertatea comerțului. Precizează faptul că dispozițiile art. 4 lit. a) din Legea nr. 11/1991 sunt contrare prevederilor din Constituție menționate numai în măsura în care agenții constatori, purtători ai autorității de stat, procedează la aplicarea sancțiunilor contravenționale în materia concurenței neloiale fără a efectua o cercetare

aprofundată a împrejurărilor în care s-au petrecut faptele, pentru a stabili dacă, în concret, acestea întrunesc elementele constitutive ale contravenției de concurență neloială. În continuare arată că sarcina probei este inversată datorită prezumției de legalitate care e conferită de lege actului de constatare și sancționare a contravențiilor. Susține că, din acest motiv, se poate ajunge la abuzuri, „justitiabilului fiindu-i uneori imposibil, din motive ce nu-i pot fi imputate, să demonstreze că faptele ce-i sunt puse în sarcină nu întrunesc elementele constitutive ale unei contravenții”.

Judecătoria Giurgiu apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece nu se invocă o neconcordanță între dispozițiile Constituției și prevederile art. 4 lit. a) din Legea nr. 11/1991, ci sunt criticate interpretările și modalitățile de aplicare de către purtătorii autorității de stat a acestor dispoziții.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Precizează în acest sens că dispozițiile de lege criticate nu au ca obiect de reglementare norme cu incidență nici în materia dreptului de apărare, pentru exercitarea căruia nu stabilesc nici limitări și nici proceduri speciale, și nici asupra dreptului de petiționare sau asupra dreptului persoanei vătămate de o autoritate publică. Observă că, în speță, stabilirea în cadrul prevederilor legale criticate ca fiind neconstituționale a elementului material al contravenției nu a afectat modul de exercitare a niciunui dintre aceste drepturi prevăzute de Constituție. În continuare apreciază că s-a dat eficiență principiului constituțional al libertății comerțului și protecției concurenței loiale. De asemenea, consideră că „atragerea răspunderii contravenționale pentru fapta prin care salariatul exclusiv al unui comerciant își oferă serviciile unui concurent este pe deplin justificată de interesul general al societății ca raporturile juridice comerciale să se desfășoare «cu bună-credință, potrivit uzanțelor cinstite, cu respectarea intereselor consumatorilor și a cerințelor concurenței loiale», conform prevederilor art. 1 din Legea nr. 11/1991, în acest mod fiind garantate libertatea comerțului și protecția concurenței loiale, așa cum au fost consacrate de dispozițiile Legii fundamentale”.

Avocatul Poporului consideră că art. 4 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 11/1991 este constituțional. Arată că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate prin raportare la dispozițiile art. 135 din Constituție, întrucât stabilirea prin textul art. 4 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 11/1991 a unei contravenții reprezintă o opțiune a legiuitorului, care dă expresie preocupării statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. Menționează că în acest sens Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 319 din 9 septembrie 2003.

Precizează că în exercitarea controlului de constituționalitate Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției, exemplificând cu Decizia nr. 245 din 17 septembrie 2002. În ceea ce privește critica prin raportare la dispozițiile art. 24, 51 și 52 din Constituție, consideră că acestea nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 4 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 30 ianuarie 1991, modificată și completată prin Legea nr. 298/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 12 iunie 2001. Conținutul său este următorul:

— Art. 4 alin. 1 lit. a): „*Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni:*

a) *oferirea serviciilor de către salariatul exclusiv al unui comerciant unui concurent ori acceptarea unei asemenea oferte.*“

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 24, ale art. 51, ale art. 52 alin. (1) și ale art. 135 alin. (2) lit. a) teza întâi din Constituție, care au următorul cuprins:

— Art. 24: „(1) *Dreptul la apărare este garantat.*

(2) *În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.*“;

— Art. 51: „(1) *Cetățenii au dreptul să se adreseze autorităților publice prin petiții formulate numai în numele semnatarilor.*

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, excepție ridicată de Laurențiu Matei în Dosarul nr. 7.343/2004 al Judecătoriei Giurgiu. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 aprilie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

(2) *Organizațiile legal constituite au dreptul să adreseze petiții exclusiv în numele colectivelor pe care le reprezintă.*

(3) *Exercitarea dreptului de petiționare este scutită de taxă.*

(4) *Autoritățile publice au obligația să răspundă la petiții în termenele și în condițiile stabilite potrivit legii.*“;

— Art. 52 alin. (1): „*Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.*“;

— Art. 135 alin. (2) lit. a) teza întâi: „(2) *Statul trebuie să asigure: (...)*

a) *libertatea comerțului (...).*“

Din examinarea excepției de neconstituționalitate se observă că prevederile art. 4 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 11/1991 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, excepția având o motivare identică celei din prezenta cauză și prin raportare la aceleași texte din Constituție. Astfel, prin Decizia nr. 75 din 8 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 11 martie 2005, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, întrucât a constatat că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate. Cu acel prilej Curtea a reținut printre altele că, „În materia contravențiilor, constatarea faptelor care, potrivit actelor normative, sunt stabilite și sancționate drept contravenții se face printr-un proces-verbal încheiat de persoane anume împuternicite. Procesul-verbal de constatare a contravenției cuprinde, în mod obligatoriu, descrierea faptei contravenționale, cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei; în momentul încheierii procesului-verbal, agentul constator aduce la cunoștința contravenientului dreptul de a face obiecțiuni cu privire la conținutul actului de constatare. Împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, cel în cauză are posibilitatea de a se adresa instanței atât sub aspectul comiterii faptei, cât și asupra cuantumului amenzii ce i s-a aplicat“.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să conducă la reconsiderarea jurisprudenței în materie, soluția pronunțată în decizia precizată se impune a fi menținută.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE
privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane**

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, și al art. 10 și 11 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se acordă cetățenia română persoanelor hotărâre, care au avut această cetățenie și au solicitat prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta redobândirea ei, cu stabilirea domiciliului în România.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul justiției,
Mihai-Marian Eftimescu,
secretar de stat

p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat

p. Ministrul administrației și internelor,
Anghel Andreescu,
secretar de stat

București, 9 iunie 2005.
Nr. 509.

ANEXĂ

LISTA**persoanelor care solicită redobândirea cetățeniei române, cu stabilirea domiciliului în România**

1. Călbează Florin, fiul lui Călbează Cornel și Lidia, născut la 16 octombrie 1968 în localitatea Victoria, județul Brașov, România, apatrid, cu domiciliul actual în localitatea Victoria, Str. Victoriei nr. 7, bl. 7, ap. 35, județul Brașov.

2. Socol Constantin, fiul lui Socol Traian și Aneta, născut la 27 martie 1953 în București, România, apatrid,

cu domiciliul actual în București, Drumul Taberei nr. 35, bl. 35, ap. 28, sectorul 6.

3. Socol Sanda, fiica lui Bîrsan Gheorghe și Ioniță Elena, născută la 19 august 1954 în București, România, apatrid, cu domiciliul actual în București, Drumul Taberei nr. 35, bl. 35, ap. 28, sectorul 6.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 032323